

HEILIG VUUR



In de Leidse regio is de belangstelling voor kunstbeoefening groot. Heilig Vuur volgt regiogenoten die zingen, dansen, acteren, schilderen of op andere wijze cultureel actief zijn. Vandaag: het Wereldkoor Leiden.

Geen taal te moeilijk voor Wereldkoor



Het Wereldkoor Leiden ontstond uit een cursus in het Leidse Volkshuis.

FOTO MAARTEN BAANDERS

Af en toe zingt het Wereldkoor Leiden een Nederlands lied. Maar over het algemeen komt het repertoire van buiten onze landsgrenzen, soms van heel ver. Italiaans, Russisch, Roemeens, Fins, Zweeds, Congolees, Haïtiaans: de leden schakelen soepel over van de ene naar de andere taal. Tijdens het optreden ter gelegenheid van het twintigjarig jubileum zullen zes talen te horen zijn.

„Als we iets nieuws gaan zingen, schrijven we de tekst eerst fonetisch uit”, vertelt Marion Voeten. „Daarna oefenen we de uitspraak gezamenlijk. Onze dirigent Helga Kruse doet het voor en legt de betekenis uit.”

Daarna is het een kwestie van 'inslijpen', is de ervaring van Frans van de Rijke. Het koor trekt mensen met interesse in talen aan. En ook de muziek die bij dit koor zo verre van standaard is.

„Ik was vooral in Joodse muziek geïnteresseerd”, vertelt Aliza Glasbergen – Plas. „In Leiden kwam het Wereldkoor het dichtst bij wat ik wilde. Zo leerde ik ook andere muziek kennen en ben die ook leuk gaan vinden.”

Voor Inge Vollaard was de veeltaligheid niet de reden om bij het Wereldkoor te gaan. „Ik ben wel geïnteresseerd in talen, maar zocht vooral iets gezelligs. Dat vond ik hier in overvloed. We zingen in de eerste plaats voor de lol. Optredens komen op de tweede plaats. Toch trekt de dirigent er hard aan en dat is goed. We willen ook goed voor de dag komen.” Ook voor andere leden is de gezelligheid een belangrijke reden om mee te doen.

„Ik was tweeënhalve jaar geleden bij een optreden en dacht: 'Dat kan ik nooit'”, zegt Frans. „Maar ze zeiden: 'Kom eens langs.' Er was toen maar één man lid. Inmiddels zijn het er zes. Het was wel wennen aan de mannenpartijen. Die zijn anders dan de melodie die het meest hoorbaar is. Als ik thuis zing, kom ik altijd vanzelf op de vrouwenstem. Op de repetitie moet de dirigent me dan wel eens op mijn eigen partij attenderen.”

Een speciale uitdaging voor een koor dat zoveel culturen bestrijkt is dat er wel eens met een roepstem in plaats van een zangstem gezongen moet worden. Marion: „Dat is ontstaan uit hoe mensen in de bergen met elkaar communiceren. Ze roepen elkaar over grote afstanden iets toe. 'Hé, meisje, wat ben je mooi', bijvoorbeeld. Uit dat soort uitroepen zijn liederen geëvolueerd.”

Er staat ook een Haïtiaanse lofzang op geneeskrachtige kruiden op het programma. „Het gaat over de misère van een vader met zijn zieke kind”, vertellen Aliza en Frans.

Een andere uitdaging zit in het Spaanse lied 'A la nanita nana'. Aliza: „Daarin worden veel lettergrepen in één noot gepropt. Als je dat met z'n allen zingt, is het moeilijk om dat gelijk te krijgen.”

Dat lastige passages met humor benaderd worden bleek toen er een slaapliedje werd geoefend, vertelt Inge. „De dirigent riep: 'Dit is geen wiegeliedje, maar marsmuziek! Zo valt die baby nooit in slaap.’”

Maarten Baanders

Jubileumconcert, zo 2 feb, 14.30 u, Leidse Volkshuis. Gratis